ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 46 1960 — 75 Krş.

— Neyi hesap ediyorsunuz çocuklar ?..

Maviş:

— Tatile kaç gün kaldığını!

Sarkomer/Çizgi Diyarı

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F.VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

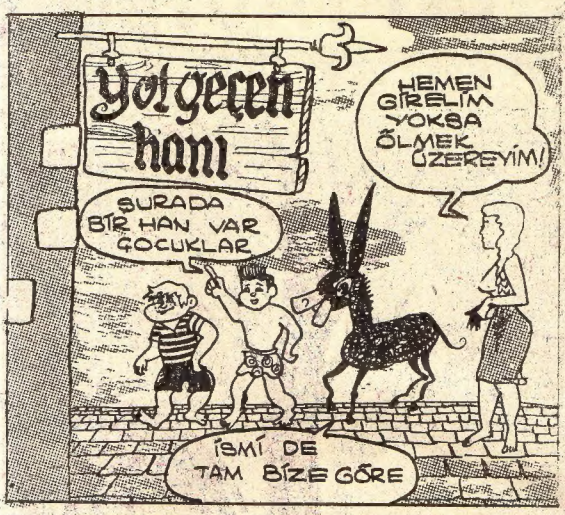

Hikâye

Cimrinin Rüyası

Hasan, Akkavak köyünün en zengin adamıydı Dedesinden kalan büyük tarlasını işletmiş ve birkaç yıl mahsul bereketli olunca, büyük bir para kazanmıştı. Artık tarlasında kendisi çalışmıyordu.

Kazandığı paraları küpiere koyar ve toprağa gömerdi O kadar eli sıkı bir adamdı ki, üstüne, başına bakmaz, evine pislikten girilmezdi. Ne kendisi yer, ne de başkasına yedirirdi.

★

Bir gün pazara inmişti. Akşam üstü köyüne dönerken, fazla yorulduğu için biraz dinlenmek istedi. Yolun kenarına uzandı. Hasisliğinden yaya yürüdüğü için okadar yorulmuştu ki, hemen derin bir uykuya daldı.

Birden karşısına ak sakallı bir ihtiyar çıktı. Ona:

— Dile benden ne dilersin? dedi.

Hasan'ın gözlerinin önünde küme küme altından, sarı sarı liracıklar geçit resmi yapmağa başladı.

Bunlardan istese daha iyi olmaz mıydı? Heyecanla cevap verdi:

— Her tuttuğum şeyin altın olmasını istiyorum!

İhtiyar:

— Pekâlâ! Istediğin olacak! dedi; sonra birdenbire kayboldu.

Hasan sonsuz bir sevinç içindeydi. Hemen kendisine verilen bu kuvveti denemek istedi. Elini yolun kenarındaki çalılara, çakıl taşlarına uzattı.

Hayret! Hepsi bir anda altın oluvermişti.

Hasan, büyük bir şaşkınlıkla bunlara bakıyor seviniyordu.

Biraz sonra kalktı, yürümeğe başladı. Fakat yürüdükçe terliyor, terledikçe harareti artıyordu. İlerde bir çeşme gördü Hemen koştu, avuçlarını açtı, suyu ağzına götürdü.

Şaşırmış, aptal gibi olmuştu. Avucunda su değil, koca man bir altın vardı. Altını cebine indirdi. Gülerek, sevinerek yoluna devam etti. Artık susuzluğunu da unutmuştu.

Yürüdükçe karnı acıkmağa başladı. Yolda rasladığı bir pideciden pide ile biraz peynir aldı. Yemeğe hazırlandı. Fakat pideyi ağzına götürdüğü zaman az kalsın dişleri kırılacaktı Çünkü, pide de altın olmuştu.

Evine geldiği zaman, köpeği kendisini karşıladı. Dizlerine tırmandı. Hayvanı okşarken zavallı köpek kaskatı kesildi. Köpek, altın bir heykel olmuştu.

Hasan bunu görünce üzüntüye kapıldı. Böyle, her tuttuğu şey altın olursa ne yapacak nasıl yaşıyacak, ne yiyecek, ne içecekti?

Bu fena düşüncelerden kurtulmak için yatağına uzandı. Yorganı üzerine çekmek için tuttuğu zaman onun da altın olduğunu gördü. Ağır bir yükün altında ezilmeğe başladı. Bu yükün altından kalkmağa çalışıyor, çırpınıyordu.

Kan ter içinde kalmıştı. Bir türlü bu ağır yükün altından kalkamıyordu. Bir hamle daha yaptı. Elleriyle uğraştı. Yine kalkamadı. Artık boğulur gibi oluyordu. Bağırmağa başladı:

İşte tam bu sırada uyandı. Uzun zaman, bu tuhaf rüyayı düşündü. İnceledi, üstünde kafa yordu. Nihayet bunu bir ders saydı ve anladı ki, hayatta para hiçtir. Hele, böyle alın teri dökmeden elde edilen para, çok defa kötülük getirir.

Bunun üzerine, hasis çiftçi fena huyunu bıraktı. Muhtaçlara yardım etmiyen, köylülerin sırtından geçinen Hasan'ı şimdi bütün köy halkı sevmeğe ve saymağa başlamıştı.

Hasan, hangi şeye elini sürse altın oluyordu.

Bu Haftaki üniteniz

HAZIRLAYAN: SABRİ TÜMKOR

HASTALIKLAR

ÇOCUKLAR, bu hafta sizinle, yepyeni ve öğretmeninizin de icap ederse yardımı olmak üzere, bir üniteye işlemeğe başlıyacağız. Bu, nasıl olacak? Defterlerimize, aşağıdaki soruları yazacak, görme yerlerini dolaşacak, onlardan bilgiler toplayacak, hepsini beraberce sınıfta işleyeceğiz.

1 — Neden hasta oluruz? Mikroplar neden olur? Niçin hastalanınca doktora müracaat ederiz? Niçin bulaşıcı hastalıklardan sakınmalıyız? Neden her hastalığın mikrobu ayrı ayrıdır? Kaç çeşit hastalık biliyorsunuz, öğrendiklerinizi yazınız? Bu hastalığa tutulanı gördünüz mü?

2 — Verem niçin öldürücüdür? Sivrisinekler, neden bir köyü bile tahrip edebilirler? Niçin bu hastalıklar ayrı ayrı insana acı veriyorlar? Neden başka başka taraflarımızda tahribat yaparlar? Hastalanınca niçin ayrı ayrı ilâçlar alırız? Her önüne gelen ilâç alınır mı? Kocakarı ilâcı neye derler? Doktor ilâçları niçin kocakarı ilâçlarına tercih edilir?

A) Göreceğimiz yerler :

Dışarda :

Belediye hekimliği, hastahane, eczane, dispanser ziyaretleri...

Bataklıklar, sivrisinekler, okulda tozlar ve pislikler...

Veremden sakınmak çareleri, hastalıkları yapan mikroplar, içkinin zararları, içkiden nasıl hastalıklar doğabilir? Hekimlerin işleri, diğer sağlık memurları, neler yaparlar? Duvarlardaki öğüt ve sağlık levhalarının bize anlattıkları, istatistikler, geçen yıllarla bunları karşılaştırmak, hekim sözlerini not alalım, belli başlı kullanılan ilâç adlarını yazalım, doktorlardan, hastalıklardan korunma çarelerinin hangi kitap ve dergilerden bulabileceğimizi öğrenelim, nasıl bulunduğunu ve bunları nerelerden tedarik edebileceğimizi de not alalım. Sıtma, verem savaş mücadelesi, hastahaneleri, dispanserleri, kasabamızdan başlıyarak daha uzaklara doğru gidişi, büyük teşkilâtları...

B) İşleyiş :

Sınıfta :

1 — Gördüklerinizi, ayrı ayrı birbirinize anlatacaksınız. Bir arkadaş veya komşu niçin hastalanmış, siz de hastalandınız mı? Bunlara benzer hastalıklar, gördükleriniz, duyduklarınız, hekimden öğrendikleriniz.

2 — Hastalıklar nasıl bulaşıyorlarmış? Mikroplarından korunmak. Bu işle uğraşanlar.

3 — Eczanede, Belediye hekimliğinde, hastahanede, dispanserde, Belediye temizlik işlerinde gördüklerimiz. Hekimden, sağlık memurlarından, görevlilerden, babalarımızdan, büyüklerimizden duyduğumuz, not ettiğimiz öğütler... Ayrı ağrı hastalıklar hakkındaki bilgiler, bu hastalıklara dair topladığımız resimler, kartlar...

4 — Mikroplar nasıl ürermiş, bunlardan korunmak için neler yapmalı imiş? Belli başlı hastalıklar insana neler yaparlarmış? Bunlara dair bulunan kitap, dergi, resim, kartlar neler anlatıyorlar? Bunlardan sonuçlar çıkarmak...

5 — Hastahane niçin yapılmış, buraya gelenler niçin geliyorlar? Başhekim ve diğer hekimlerden dinlediklerimiz. Neler gördük, ne gibi hastalar gelmiş? Bu hastaların her biri niçin ayrı ayrı hastalıklara yakalanmışlar? Her doktor niçin aynı işi yapmıyor da, başka işi yapıyor? Kasabamızda en çok hangi hastalıklar vardır? Koğuşlarda neler gördük? Kastahaneler kimin yardımına koşar? İlâçlar. Her hastaya

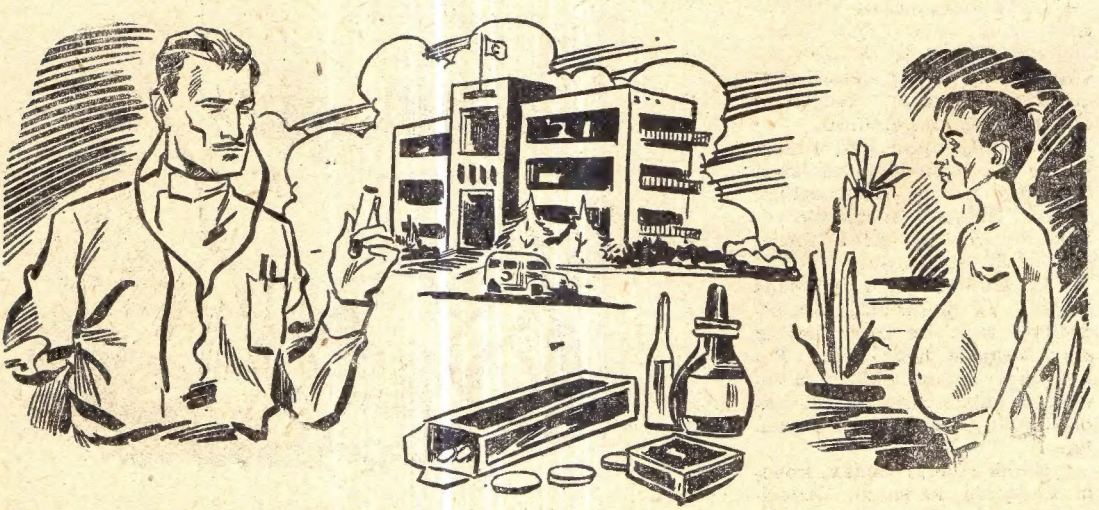

doktorun ayrı aldığı tedbirler nelerdir?...

6 — Sıtma ve verem mücadeleleri, dispanserleri, hastaneleri, görülenler...

7 — Pislik, mikrop, böceklerden korunmalar... Bazı bulaşıcı hastalıkların hayvanlardan geçişi. Karasinek, sivrisinek, tatarcık, bit, tahtakurusu, pire. Bunların hastalardan mikrop taşımaları... Fareler ne gibi hastalık taşır?

8 — Mikropları biz niçin göremeyiz, doktorlar nasıl görüyorlar? Bunu gösteren âleti gördünüz mü? Nedir, nasıl çalışılıyor bunda?...

VEREM:

1 — Veremin bulaşması, veremli insanlardan kaçınmak, bu hastalığa yakalanmamak için çareler nelerdir? Veremli hastaların balgamı, tozlardaki mikroplar, veremli ineklerin süt ve etleri ile geçişi...

2 — Veremlinin anlaşılması, zayıflamak, iştahsızlık, geceleri terlemek, balgam, akşamları yanıklık...

3 — Bunun için ne gibi tedbirler alacağız?

SITMA:

1 — Sivrisineğin hastalık için geçirdiği safhalar nelerdir?

2 — Her sivrisinek bu hastalığı geçirir mi? Bataklıklar ve sivrisinekle mücadele etmek. Bu hastalığın arâzları nelerdir?

3 — Buna yakalanmamak, yakalandıktan sonra alınacak tedbirler nelerdir?

KIZIL, KIZAMIK, KUŞPALAZI, KABAKULAK:

1 — Bu hastalıkların olduğu yıl çağı.

2 — Hastalıkların ayrı ayrı seyirleri, ârızaları nelerden ibarettir?

İÇKİ VE ZARARLARI:

1 — İçkiler nelerdir? Sigara nedir? Fenalıkları.

2 — Rakının fenalıkları, uyandırdığı hastalıklar, içki içenin çocuğu budala olurmuş. Diğer içkiler nelerdir? İçkiye müptelâ bir adamın âkibeti nedir?

3 — Ciğer ve beyinde içkinin yaptığı tahribatlar nelerdir?

4 — Kahve ve çay da fazla içilirse zararlı mıdır?

GÖZ HASTALIKLARI, FRENGİ VE CİLT HASTALIKLARI:

1 — Göz hastalıkları, trahom vesaire hakkındaki bilgileriniz...

2 — Gözleri iyi tutmak, trahom mücadelesi, bulaşması, pislikleri...

3 — Cilt hastalıkları... Frengi ve fenalıkları... Sirayeti, irsiyetle de geçişi. Geçiş yolları, korunma çareleri. Bu hastalık çok fena tahribat yapmaktadır.

BU KONU İÇİN TOPLAYACAĞINIZ:

Hastalıklar için Sağlık Bakanlığı resim ve levhaları, beraberce yapılan resim ve levhalar, fotoğraf ve kitap, yardımcı kitap, dergi, Yavrutürk Ansiklopedisi, ev doktoru, gazedeki hekim öğütleri, termometre, okuldaki küçük ecza dolabı ve ilâçları...

AİLE BİLGİSİNDEN:

Vücudumuzu besleyen: BESİNLER

İNSANOĞLU, yaşamak ve çalıştığı zaman harcadığı kuvveti yerine koymak için beslenir. Bunun için de, ısı verici, onarıcı ve vitaminli besinler alarak vücuduna koyar. Her insan bu üç maddeyi içinde toplayan bu gıdalardan muhakkak her gün alacaktır.

Onarıcı besinler:

Proteinli, kalsiyumlu, fosfor ve demirli besinlerle sulardır. Proteini, et, yağlı besinlerden alırız. Bir insan günde ağırlığı kadar gram proteinli besin almalıdır. Yâni, 60 kiloluk br kmse, 60 gram bu besnden almak mecburyetindedir. Su da onarıcıdır. Vücuda lâzım olanı bir kısım besinlerle, bir kısım da içerek alırız. Kan, diş, kemik için madensel besinler almak lâzımdır. Bunlar: Süt, et, yumurta, balık, sebze, hububat ve diğer besinlerden alınır. Kâfi derecede madensel besin alınmazsa, sağlığımız bozulur.

Isı verenler:

Buna kalori deriz. İnsanlar, işlerine göre günde 2.000 ile 5.000 arasında kaloriye muhtaçtır. Lüzumu kadar kalori alamıyan insan, vücudundan kaybeder, çalışamaz.

Vitaminler:

(A. B. C. D.) gibi birçok kısımlara ayrılmışlardır. Bunların her biri, vücudun ayrı bir kısmına yaramaktadırlar. Vitaminler sebzelerde, kuru ve yaş meyvalarda, limon, balık, süt, yumurta gibi çeşitli maddelerde vardır.

Günlük yemek listesini yaparken, bu besinlerden ne kadar lâzımdır, onları anlamalı, ona göre tanzim etmelidir.

1 — Vücut nasıl beslenir?

2 — Besinlerin çeşitleri ve neler yaptıkları?

3 — Madensel besinler: a) Onarıcı, b) Isı veren, c) Vitaminler.

4 — Niçin çeşitli gıda alırız?

5 — Su ne işe yaramaktadır? Suyu nelerle alamaktayız?

Besinler hakkında kitap, gazete ve dergilerden daha çok bilgi edinin. Kasabanızdaki besinlerin piyasa durumlarını araştırın. En çok sizin muhitinizde neler yetişmektedir?...

Bu konu için yapılacak resimler: Gıdalar için et, süt, sebze, mutfak, yemek pişmesi... Su resmi... Bir sofrada yemek başında... Sofradaki meyva vesaire resmi...

SOĞUKKANLI KİME DERLER?

CESUR OLMAK İÇİN İLK ŞART SOĞUKKANLI OLMAKTIR. SOĞUKKANLI DİYE, TELÂŞA KAPILMAYAN, UMULMADIK BİR OLAY KARŞISINDA KALDIĞI VAKİT NE YAPMASI GEREKTİĞİNİ ÇABUCAK DÜŞÜNÜP BULAN VE EN DOĞRU KARARI VEREN İNSANA DERLER.

Türk çocuğuna en yakışan şey, cesur olmaktır. Türk tarihinin neresini açarsanız açın, her tarafında bizlerden evvelki Türklerin, de delerimizin kahramanlıklarından bahseder. Böyle cesur ve kahraman dedelerin torunları, onlardan geri kalsın olur mu?

Doğrusu bu cesurluk, Türklerin kanlarındavardır. Ama «kanımda var!» diye yan gelip yatmak da yakışık almaz. Her çocuk, kendi cesaretini geliştirmesini, kökleştirmesini bilmeli... Cesur olmalı ama, akıllı cesur olmalı...

Hiç kendi kendinize düşündünüz mü? «Cesurluk nasıl şeydir? Cesaret nasıldır?» dediniz mi?... Siz demedinizse bile bilginler bu işi düşünmüş, bu iş üstünde kafa yormuşlar. Vardıkları sonuçları, ben size anlatayım:

Cesur olmak için ilk şart, soğukkanlı olmaktır.

Soğukkanlı diye, telâşa kapılmıyan, umulmadık bir olay karşısında kaldığı vakit ne yapması gerektiğini çabucak düşünüp bulan ve en doğru kararı veren adama derler.

Bir misâl verelim: Ayşe Gül okuldan döndü. Annesi misafirlikte, babası da işte. Evde kimsecikler yok. Ayşe Gülün karnı aç, mutfağa girmek istiyor, kapıyı açıyor ki bir de ne görsün? Terkos borusu patlamış, mutfak göl olmuş... Ayşe Gül şaşırıveriyor ve başlıyor:

—İmdat!... İmdat!... diye bağırmağa

Sonra, oraya koşuyor, buraya koşuyor ve birdenbire aklınageliyor ki, taşlıkta terkos saati vardı. Saatin yanında da evesu getiren borunun üstünde koca bir musluk durur. O musluğu kapatınca eve gelen su kesilir. Hemen taşlığa koşuyor. Musluğu kapatır kapatmaz su kesiliveriyor.

Oğuz, eve dönünce ne görsün: Fatma oturmuş bebek oynuyor. Arkasındaki tahta duvar da tutuşmuş...

Ayşe Gülün yaptığı, en doğru hareket! Ama Ayşe Gül, yine de soğukkanlı sayılamaz. Ona soğukkanlı diyebilmemiz için mutfağa girip te terkos borusunun patlamış olduğunu görür görmez, hemen terkos saatinin yanındaki musluğu kapamayı akıl etmesi gerekirdi

Başka bir misâle bakalım:

Oğuz, okulun beşinci sınıfındadır. Akşam evine dönerken, arsadaki küçük gecekondu evinden dumanlar çıktığını gördü. Anladı ki, kulübe yanıyor. Hemen koştu. Kapıyı itti. Bir de içerde ne görsün? Ahmet Ağanın küçük kızı Fatma ortaya oturmuş, bebek oynuyor. Arkasındaki tahta duvar tutuşmuş Oğuz, içerinin dumana boğulmuş olduğunu gördü Hemen Fatmayı kolundan tutup kaldırdı. Dışarı çıkardı. Yangından uzakta bir yere götürdü. Sonra köşedeki nokta polisine koşup yangını haber verdi. Zaten Fatih itfaiyesi yakındır. On dakika sonra itfaiye yetişmiş, yangını söndürmüştü.

Oğuz soğukkanlıdır ve cesurdur. Çünkü en doğru işi yaptı. Yangını görünce içerde yanma tehlikesinde kimse var mı diye düşündü. Tehlikede olanı kurtardıktan sonra da hemen itfaiyeye telefon etmek için polis noktasını hatırladı. Oğuz böyle yapmasaydı da, dumanları gördüğü vakit:

— Yangın var!...

Diye bağırmağa başlasaydı, ona soğukkanlı ve cesur diyemezdik.

Bu iki misalde dikkatinize çarpan bir şey oldu mu?. Benim oldu. Olan da ne, biliyor musunuz? Soğukkanlı denen şeyin ne olduğunu anladım. Anladığıma göre terkos borusunun patladığını görünce:

«Terkosun dışardan eve bir boru ile geldiğine, borunun eve girdiği yerde, evdekilerin nekadarsu harcadıklarını gösteren bir saat bulunduğunu ve bu saatin yanında da eve su getiren ana boruyu kapatabilecek bir musluk olduğunu» hemen hatırlıyan insan, soğukkanlı insandır

Bunun gibi yangını görünce: «Bir yangının iki türlü zarara sebep olacağını, bu zararların birinin can zararı ,ötekinin mal zararı olduğunu; önce can zararını ölemek, sonra da mal zararını önlemeğe çalışmak gerektiğini hatırlıyan ve yangını gördüğü zaman hemen po-

lisle itfaiyeyi akıl eden» insan da soğukkanlıdır.

Oyleyse hepimiz soğukkanlı olmaya gayret harcıyabiliriz. Bunun için, bir olay, bir şey veya bir adam karşısında o olayın, o şeyin veya o adamın bize hemen neler hatırlatması gerektiğini deneye deneye kafamızı buna alıştırmamız lâzım dır.

Meselâ uçurtmayı düşündükçe aklınıza şunlar gelmelidir: Uçurtma için çıta tâzım. Ince renkli kâğıt ister. En güzel uçurtma üzerinde Türk bayrağı resmi olanıdır. Uçurtma için sağlam kınnap da lâzımdır Uçurtmayı fazla telefon teli olan yerlerde uçurmamalı. Tenha arsalıklar seçmeli.

Otomobil: Benzinle çalışır hızlı bir araçtır. Çok kazaya sebep olur: Okula gider veya okuldan dönerken kaldırımdan ayrılmamalı Yoksa Allah saklasın insanı otomobil çiğner.. filân, filân...

Kendimizi böyle herşey üzerinde düşünmeğe alıştırırsak çok soğukkanlı oluruz. Meselâ bakın: Çok çalıştığınızı anlatmak için «Gece gündüz çalıştım!» diyorsunuz. Neye yalnız «Gece çalıştım!» demiyorsunuz? Çünkü «Gece» deyince ardından «Gündüz» demeğe alışmışsınız Bunun gibi, herhangi bir olay karşısında o olayın hatıra getirebileceği her şeyi akıl etmeğe de kendinizi alıştırabilirsiniz. «Yangın» hemen «İtfaiye» yi; «Kaza» hemen «Doktor» hatırlatırsa sizin kadar soğukkanlı ve cesur insan zor bulunur.

Size bir soğukkanlı hikâyesi de anlatayım:

Eskiden genç bir hoca memleketin Beyine başvurup, kendisini bir camide vaız vermeğe tayin etmesini istemiş. Bey de ona demiş ki:

— Peki! Bu cuma, namazdan sonra filânca camie git, vaızda nelerden bahsedeceğini, oradaki rahlenin üstünde bulunan zarfta görürsün!...

Cuma günü hoca camie girmiş. Namazdan sonra vaız vereceği rahlenin başına geçmiş. Bakmış, sahiden bir zarf var. Hemen açmış Bir de ne görsün? İçindeki kâğıtta hiç bir şey yazmıyor. Fakat ne şaşırmış, ne de istifini bozmuş... Başlamış söylenmeğe:

— Zarfta bir şey yok kâğıtta bir şey yok, Tanrı, insanları yoktan yarattı...

Diye başlamış vaızını vermeğe.

KISSADAN HİSSE

FİL HİKÂYESİ

Timurlenk gezip çok beğendiği bir köye bir fil hediye etmiş. Fakat köylüler bu filin gelişinden hiç memnun kalmamışlardı. Zira fil, hakikaten, filler gibi yiyordu. Köylüler ona yiyecek bulabilmek için, kendi yiyeceklerinden kısmak zorunda kalıyorlardı.

Nihayet köylülerin canına birgün tak dedi. Bu hale bir hâl çaresi bulabilmesi için, Nasreddin Hoca'ya gittiler. Ona, yana yakıla şöyle dediler:

— «Hocam bu fil bizi yiyip bitirdi. Aman buna bir çare bul. Timurlenke git vaziyeti anlat. Biz senin arkandayız.»

Hoca,köylülerin ısrarı karşısında Timur'a gitmeye razı oldu. Ve o önde, köylüler arkada, Timur'un ordugâhına doğru yönelediler...

Ordugâha girince, askerlere hoca, Timurlenk'i görmek istediğini söyledi. Onu hemen Timur'un yanına çıkardılar. Köylülerin önünde Hoca, Timur'un huzuruna çıktı. El-etek öptükten sonra:

— «Sultanım,» dedi. «Sizden bizim köy adına bir ricada bulunmaya geldim,» Bu sırada Hoca, cesaret almak için şöyle bir arkasına baktı. Bir de ne görsün, arkasında hiç kimsecikler yok. Bütün köylüler korkudan kaçmış. Hoca gördüğü manzara karşısında şaşkına döndü. Ne söyliyeceğini şaşırmıştı. Bu sırada Timur gürledi:

— «Hoca ne rican var söylesene,»

Nasreddin Hoca hemen kendini topladı. Ellerini oğuşturup, gülümseyerek:

— «Sultanım,» dedi, «siz bize bir fil hediye etmiştiniz ya, bu bizim köylülerin çok hoşuna gitti. Bir tane daha hediye etmenizi istiyorlar...»

Kimseye itimat etmeyin. Sonra Hoca gibi siz de yarı yolda kalırsınız.

AFERİN SANA

Prusya kralının kızı, yanında arkadaşları olduğu halde, şehirde dolaşıyordu. Parka girdiler. Burada envai çeşit güller vardı. Ve bu güllerin başında da, alk tarafından koparılmaması için bir asker nöbet bekliyordu.

Prenses, bu gülleri görünce dayanamadı. Bir gül kopardı. Tabiî nöbetçi hemen koştu. Kızlara sert sert baktı. Gülüşüyorlardı. Nöbetçi kendilerini azarlayınca, prenses atıldı.

— «Ben kralın kızıyım,» dedi.

Er hemen ona cevap verdi:

— «Hayır inanmam... Kralın kızı bir Prusyalı er karşısında böyle arsız arsız gülmez.» Sonra kızlarıyakaladı... Karakola gönderdi:

Az sonra, prensesin hakiki hüviyeti ortaya çıkınca, erde şa-

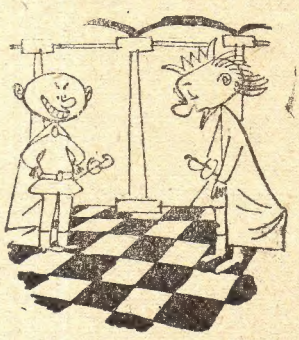

fak attı... Cezasını beklemeye başladı... Fakat vazifesini yapan er, hiç de umduğuile karşılaşmadı... Kral kendisini tebrik ederek şöyle dedi:

— «Aferin oğlum, vazifeni tam mânasiyle yaptın. Her zaman vazifene sadık ol... Yasak bir şeyi yaptığımızı görürsen beni ve karımı bile yakala...»

Size verilen bir vazifeyi, bir emri çiğnemek isteyen olursa, hiç çekinmeden onu cezalandırın. Hatta büyük bir kişi olsa bile...

ÇOCUK HAFTASI'NIN HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMANI

Öksüz Murat

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

No: 10

Murat apartımanda Celâl adındaki Beyin bir damat olduğunu, ihtiyar kayınpederin cadde üstünde bir odada oturduğunu ve hiç sokağa çıkmadığını, fakat bütün paranın onun olduğunu öğrendi. Hizmetçiler onunla ahbablığı çabuk ilerletiyor, apartıman halkının bütün sırrını hemen ona açıyorlardı.

Cemil Bey, Halil Efendinin yazıhanesinde bir kâtipmiş. İhtiyarın gözüne girmek için elinden geleni yapmış. Yakışıklık bir genç olduğu için Mehpare hanımla evlenmiş. Fakat Halil Efendi işleri onun üzerine bıraktığı zaman beceriksizliği işleri bozması, ticarethaneyi zarara sokmasiyle ortaya çıkmış.

Emir altında yaşamağa alışık olan bu adam kayınpederi Halil Efendinin bulduğu bir memuriyette çalışıyormuş. Bütün masrafı Halil efendi görür, arasıra damadını haşlarmış Cemil Bey de onun ölümünü bekler, onun için yumuşak davranır, sözünden çıkmazmış.

Mehpare hanım çok şımarıkmış. Kızları Suzanı da şımarık yetiştiriyorlarmış. Kibirli, zenginliğine güvenen bir kızmış. Bu sene onbeş yaşını tamamlamış.

Muradı Halil Efendiye tanıttılar Damadının yanında kendisine çok para vermiş olduklarını söyledi Kaşlarını çatarak delikanlıyı süzdü. Sonunda:

— Ne yapalım, dedi. Söz vermişsiniz. Çocuk kalsın. Bir daha benim paramı kendi paranız gibi ötekine, berikine dağıtmayın.

Murada da:

— Senin suçun yok yavrum, dedi. Sen açıkgöz bir genç benziyorsun, çalışacak, kazanacak zamanın. Bu parayı başka yerlerde de bulursun. İstemek hakkın.

Cemil Bey:

— Ne yapayım efendim, dedi. Çok bilgili bir genç. Bizi otomobil tamiri masrafından kurtarır. Şoförlüğü de gayet iyi. Ağır başlı bir çocuk Çoluk çocuğu götürüp getirirken içiniz rahat eder.

— İyi, iyi, biz de birşey demedik.

Muradın biraz canı sıkılmıştı ama bir kere girmişti bu işe. Odasına indiği zaman Cemil Bey onun yanına geldi:

— Sen aldırma o ihtiyara, dedi. Beyni sulanmış. Bir ayağı çukurda. Şurada kaç günlük ömrü var ki Para benim elime geçince seni daha çok memnun ederim.

Murad yakışıklı bir gençti. Genç kızlar ona hayranlıkla bakarlardı.

Murat ses çıkartmadı, fakat Cemil Beyden nefret etti.

İşi pek çok değildi. Suzanı sabahleyin sekiz buçukta okuluna götürecek, akşam dörtte gidip alacak. Mehpare hanım istediği zaman onu ziyaretlere götürüp kapıda bekliyecek, kalabalık misafir geldiği zaman onları evlerine dağıtacak, tatil günlerinde de ev halkını gezdirecek.

Günün birçok saati boş kalıyordu. Murat odasına tarih kitapları, fizik kitapları, romanlar getirdi Artık çok iyi okuyor ve okul yüzü görmediği halde bilgisini ilerletiyor, haritalar üzerinde çalışıyor, okumaktan, öğrenmekten büyük zevk alıyordu.

Boş zamanlarında odasının penceresi önünde oturur, önündeki küçük bahçeye ve onun ilerisinde bulunan küçük, tek katlı bir ahşap eve bakar, orada yaşıyan fakir bir aile ile yürekten ilgilenirdi.

Birgün bahçenin orasındaki havuzun yanında, bir bahçe kanapesine oturup kitabını okurken hizmetçi kızlardan biri yanına gelmiş, söz açılınca anlatmıştı:

— Geçen seneye kadar bu evde ihtiyar bir adam vardı. Tirit mi tirit. Emekli maaşı yetişmediği için çalışıyordu. Bir dükkânda defter tutuyordu. O ölünce bunlar büsbütün yoksul kaldılar. Beyefendi kaç defa onları belediyeye şikâyet etti.

Murat sordu:

— Birşey mi yapıyorlardı.

— Aslını sorarsan birşey yaptıkları yok. Ama Cemil Bey o küçük, harap evi istemiyor. Manzarası çirkinmiş, misafirlerin gözüne batıyormuş Önlerindeki bahçede de tavuk besliyorlar. Tavuklar kokuyor.

— Evleri değil mi? İsterlerse tavuk da beslerler keçi de.

— Öyle ama Cemil Beyefendi onlara kancayı taktı Onların bahçeye süprüntü attıklarını, meyvaları kopardıklarını söyledi. Kapılarına polis yolladı. Polisler birşey yapamayınca Valiye kadar şikâyet et-

ti Vali de birşey yapmadı. İşte bunun üzerine büsbütün kızdı.

— Orada kim oturuyor şimdi?

— Olen ihtiyarın karısı bir nine var. Sonra gelini olan Nermin hanım var, bir de kızları var. Enstitüye gidiyor.

— Zayıf bir kız mı? Bazen pencerede görüyorum.

— Sana mı bakıyor?

— Bana ne için bakacak. Beni tanımaz ki

— Canım sen güzel bir delikanlısın. O da yetişkin bir kız.

— Benim böyle şey aklıma gelmiyor.

— Senin gelmezse başkalarının gelir.

— Ben böyle şeyler konuşmasını sevmem.

Murat hizmetçilerinden uşaklarına, efendilerine kadar bu şımarık aileden nefret etmeğe başlamıştı. Hatta yavaş yavaş onların yanında çalışmakla ahlâkının bozulacağını anlamıştı

Doğru, temiz kalpli, kimseden korkusu olmıyan bir gençti. Ahçı, uşak, bahçıvan ilk aylarda Muradı emirleri altına almağa çalışmışlardı. Ahçı yemeğini mutfakta yemesini tenbih etmişti. Kendisi ikram eder gibi tavırlar alıyor, bazen:

— Kıtlıktan mı çıktın, acelen ne? diyordu.

Murat bir ay bu muamelelere sabretti. Birgün ahçı ona:

— Bugün yemek kalmadı, dedi.

Murat ses çıkartmadı Yakındaki bakkaldan ekmek, peynir, biraz da üzüm aldı. Odasında yiyordu. Birden Cemil Bey odaya girdi. Onu ekmek peynir yerken gördü:

— Hayrola Murat, bizim yemekleri beğenmiyor musun

—Bugün yemek kalmamış efendim

— Yemek mi kalmamış?

— Evet, ahçıbaşı söyledi.

— Doğru mu söylüyorsun?

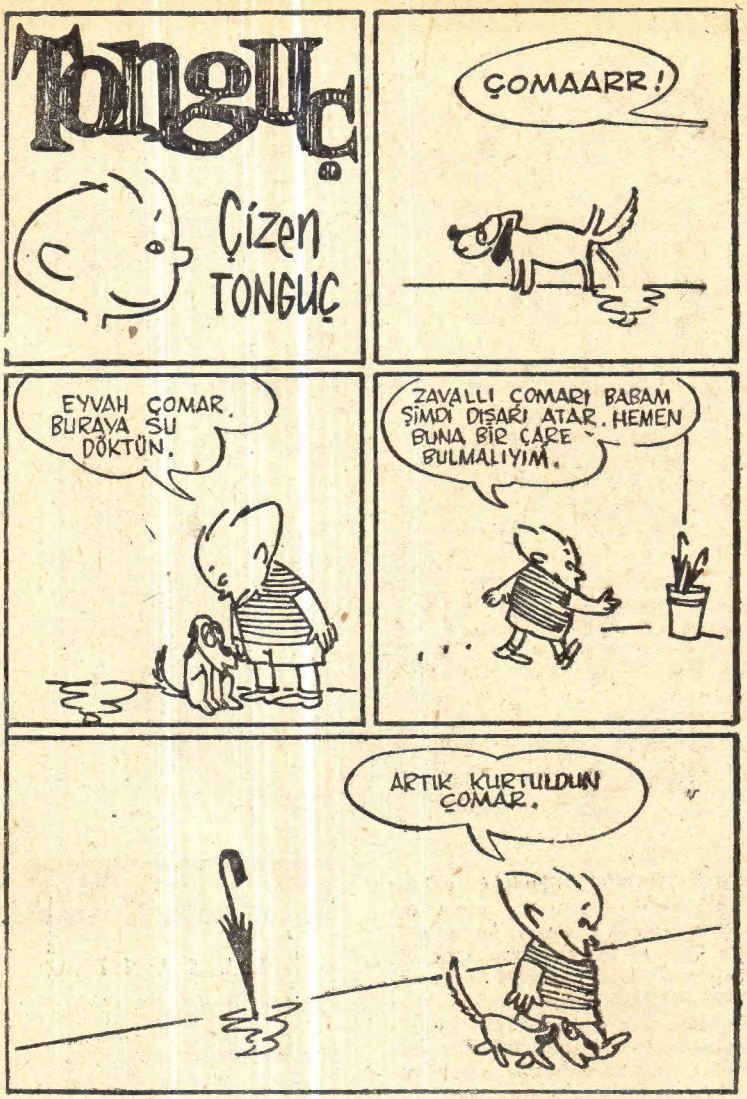

— Ben yalan söylemesini beceremem. Buna alışmadım.

— Demek ahçı sana yemek kalmadığını söyledi, ha?

— Evet?

— İnanılır şey değil.

— Zaten ben burada yemek yemesini istemiyorum. Ahçıbaşı her yemekte verdiği yemeği başıma kakıyor. Mutfakta tezgâhın başında, bazen ayakta, bazen de arkalıksız iskemlede yemek yemesini sevmiyorum Şurada ahçı dükkânları var. Orada yiyeceğim

(Devamı gelecek sayıda)

BİR KÖY ÇOCUĞU

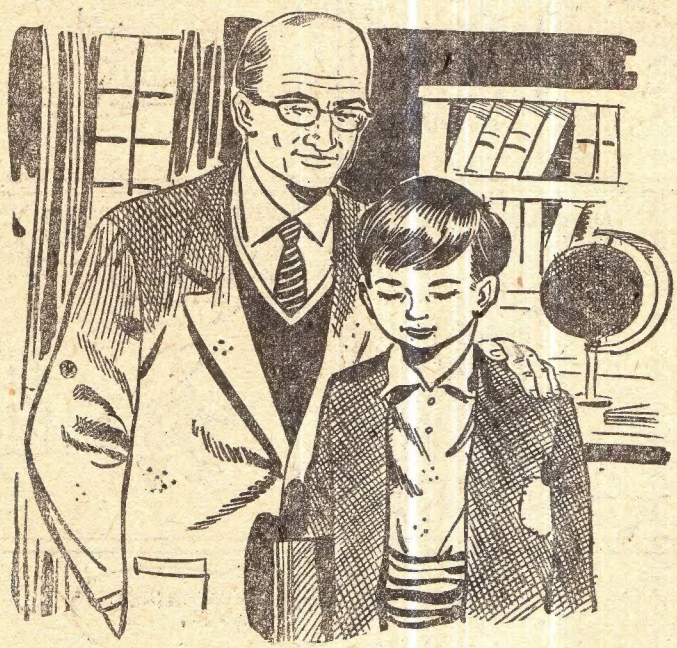

HİKÂYE

YAZAN:

ÜNVER SIVACIOĞLU

Kapının sağındaki müdür levhasına baktı; sonra çekingen çekingen kapıyı çaldı. İçeriden yumuşak bir sesin «Gel!» dediğini duyunca, yavaşça kapıyı açtı; ayakları birbirine dolaşarak yürüdü. Masanın başında oturan müdüre üç-dört adım kala durdu. Elinde yeni alınmış olduğu belli olan bir kalemle, bir de defter vardı.

Müdür, okumakta olduğu evraklardan başını kaldırmadan sordu:

— Ne istiyorsun?

Üst üste birkaç defa yutkunduktan sonra, pürüzlü bir sesle cevap verdi:

— Okula girmek istiyorum efendim.

Şişman, gözlüklü müdür, karşısında kendisine yalvaran gözlerle bakan bu köylü çocuğunu tepeden tırnağa kadar süzdükten sonra, aynı sesiyle devam etti:

— Nüfus kâğıdın yanında mı?

— Evet efendim.

Sözünü bitirir bitirmez elini dirseklerinden yamalı ceketinin iç cebine attı. Çıkardığı nüfus cüzdanı ile diplomasını uzattı.

Müdür, nüfus kâğıdı ile diplomaya bakarken, konuşmasına devam etti:

— Adın Fikri mi oğlum?

— Evet efendim.

— Babam yok, ama annem var. Okumamı o da çok istiyor.

— Ama biz imtihanla alıyoruz...

— Olsun efendim. Ben de imtihan olurum. Kazanırsam, okula alırsınız değil mi?

— Tabiî oğlum, kazanırsan hemen alırız.

Gözleri birden parladı. Yüzüne tatlı bir tebessüm yayılmıştı. Lâkin biraz sonra başını önüne eğdi. Yüzündeki tatlı tebessüm kayboldu. Titrek bir sesle:

— Şey efendim, bana dediler ki...

Sözünü yarıda bıraktı. Yaşaran gözleriyle müdüre baktı.

— Söyle oğlum, ne dediler? Korkma!

— Bu kılıkla seni almazlar, dediler. Doğru mu, almaz mısınız? Beni okula alırsanız, sizi mahcup etmem, çok çalışacağım.

Müdür, masasından kalktı. Bu saf, tertemiz köylü çocuğunun yanına yaklaştı. Elini, yeni traş olmuş saçlarında gezdirdi. Duyduğu acıyı gizleyemiyen sevgi ve şevkat dolu sesiyle onu teselliye, sövlenen şeyin yalan olduğunu anlatmaya çalıştı:

— Öyle şey olur mu? Sana kim söylediyse, yalan söylemiş... İmtihanı kazanırsan, benim yanıma gel! Haydi şimdi git, imtihanlara hazırlan!...

İçi rahatlamıştı. Minnet dolu bakışlarla müdüre baktı, odadan neşeyle ayrıldı.

★

İmtihanlar bitmiş, neticeler belli olmuştu. Kazananlar içinde Fikri de vardı. İmtihanı kazandığını öğrendiği gün, hemen müdürün yanına gitti.

Müdür, kendisinin geldiğini görünce, tebessümle karşılayarak beklediği müjdeyi verdi:

— Aferin, imtihanı kazandın! Numaran 389... 1-B şubesindesin... On gün sonra okullar açılacak...

Ne söyliyeceğini şaşırmıştı. Kekeliyerek:

— Şey, efendim... Yâni şimdi ben okula kaydolundum mu? Okuyacak mıyım? diyebildi.

Müdürün kat'î olarak:

— Tabiî, on gün sonra gel, numaranı unutma! demesi üzerine, sevincinden gözleri yaşarmıştı.

Bir çırpıda teşekkür edip dışarıya çıkarken, yüksek sesle mırıldandı:

— Kimbilir anneciğim ne kadar sevinecek?...

İLÂNCILIK

Lekeleri su ile çıkan

PARKER SUPER Quink

YIKANIR MAVİ MÜREKKEBİ

SOLVEX İHTİVA EDER

Bu sihirli madde sayesinde tortu bırakmaz, dolma kaleminizin ömrünü uzatır.

6 Cazip renkte mevcut

YILDIRIM KAPTAN

★ LOGAN'IN MAĞAZASINDA...

YILDIRIM KAPTAN LOT LOGANIN BİR ŞEYLER ÇEVİRDİĞİNDEN ŞÜPHELENİYORDU...

46

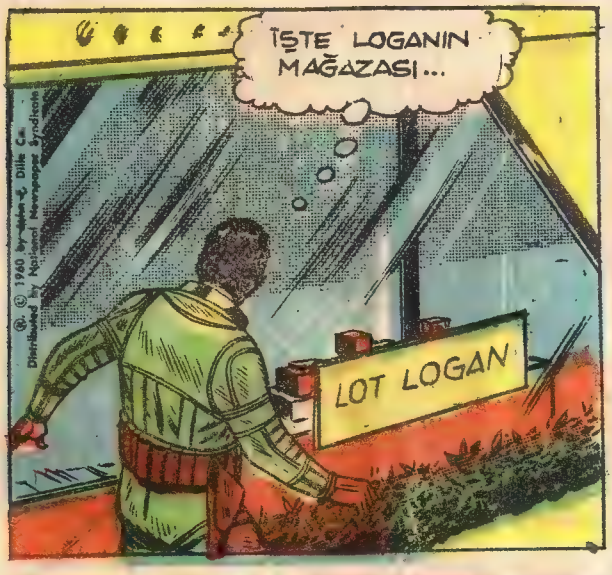

ZAVALLI DÜNYALIYA NİÇİN VURDUN ?...
LOT LOGAN YAZIHANE
BÜTÜN DÜNYALILAR BİZİM DÜŞMANIMIZDIR PRENS MANNİ... PATRON DÜNYALILARA İYİLİK ETMEMEMİZİ İSTİYOR...
BİZ MİNYATÜR İNSANLAR KİMSEYİ ARKADAN VURMAYIZ !..
ÜZÜLME MANNİ.. CÜCELER PATRONUN EMRİYLE BÖYLE HAREKET EDİYORLAR
NE OLUYOR ORADA ?
PATRON..
LOT LOGAN YAZIHANE
YILDIRIM KAPTAN HA... BAYILMIŞ ZAVALLI !..
AL PRENGİ İÇERİ GÖTÜR BURALARDA DOLAŞMASIN !...
46/2

DEMEK YILDIRIM BURADA HA.. ONUN HESABINI GÖRELİM...
ONA DOKUNMA DOKTOR SONRA BÜTÜN POLİSLER PEŞİMİZE DÜŞERLER !..
FAKAT YILDIRIM BİZİM İÇİN TEHLİKELİ. ONU CANLI BIRAKMAMALIYIZ !..
CANLI BIRAKACAĞIMI KİM SÖYLEDİ. YILDIRIM GİZLİCE BU BİNAYA GİRİP DOLAŞIRKEN KAZAEN ONUNCU KATTAN DÜŞECEK..
BRAVO, ÇOK GÜZEL.
SİZİN YERİNİZDE OLSAM BU İŞTE YILDIRIMI YALNIZ BIRAKMAZDIM.
YILDIRIM BU SEFER YANILDI DOKTOR.
NE OLURSA OLSUN ONU YALNIZ BIRAKMAMALIYIZ !..
KORKMAYIN, ONA BİŞEY OLMAZ !..
GELECEK SAYIDA YILDIRIMIN BAŞINA GELENLER...
46

ALİŞ ile MAVİŞ
ALİŞİN AKLI
ÇİZEN SALKAN
ALİŞ BAKKALDAN BİR KUTU KİBRİT ALIR MISIN?
PEKİ, ŞİMDİ ALIR GELİRİM
GELMİŞKEN BİR DE ÇOCUK HAFTASI ALAYIM
BİR ÇOCUK HAFTASI LÜTFEN
SONRA EVDE
ALİŞ ÇABUK BURAYA GEL
BU KİBRİTLER YANMIYOR, NİYE?
NASIL OLUR? ALDIĞIM ZAMAN HEPSİNİ DENEDİM, YANIYORDU
SALKAN

BAYTEKİN Maymun Adamlara Karşı

MAYMUN ADAMLAR DERİN BİR BOŞLUĞA DOĞRU PEŞPEŞE YUVARLANIRLAR...

BAYTEKİN, ARKADAŞI BARİN'İ KURTARMAK ÜZERE MAĞARALARA DOĞRU KOŞAR...

AZ SONRA KRAL BARİN'İN HAPSOLDUĞU YERE GİRER...

BİR KAPININ ARKASINDA ELİNDE MIZRAKLA, BOROM, BAYTEKİN'İ BEKLEMEKTEDİR...

KOCA AHMAK! GÖLGESİNİN DUVARA VURACAĞINI HİÇ DÜŞÜNMÜYOR. GÖRÜRSÜN SEN!

KIPIRDARSAN GEBERTİRİM BOROM. ÇABUK ÇIK ORADAN!

BOROM, ŞAŞKINLIK İÇİNDE ÖNCE MIZRAĞINI SONRA KENDİNİ YERE ATAR VE HEMEN FIRLIYARAK KAÇAR...

ONU NEDEN ÖLDÜRMEDİN BAYTEKİN? MİNG'E HABER VERECEK. BENİ BIRAK, PEŞİNDEN KOŞ!
MÜHİM OLAN SENİN KURTULMANDI BARİN.!
46/6
10

BAYTEKİN, BARİN'LE BERABER DIŞARI ÇIKAR...

BEN BU TARAFTAN GİDEYİM. BOROM MUTLAKA SAKLANMIŞTIR.

EVET. HERHALDE KAÇAMAMIŞTIR!

BAYTEKİN, SAKLANMIŞ OLAN BOROM'UN FIRLATTIĞI MIZRAĞI BİR KILIÇ DARBESİYLE SAVUŞTURUR...

BOROM BU SEFER BAYTEKİN'İN ELİNE DÜŞMEMEK İÇİN ÜZERİNE AĞIR KAPIYI İNDİRİR...

BAYTEKİN KAPIYI KIRMAYA ÇALIŞIRKEN BOROM DA PENCEREDEN KAÇMIYA MUVAFFAK OLUR.

GÜRÜLTÜYÜ DUYDUM, AMA YETİŞEMEDİM. BU SEFER KAÇIRDIK GALİBA...
YILAN GİBİ KAYIP GİTTİ. AMA HESABIMIZ BİTMEDİ...

BİRAZ ÖTEDE YILDIZ VE DİĞERLERİ HEYECANLA BEKLEŞMEKTEDİRLER...
İŞTE GELİYORLAR! BAYTEKİN BARİN'İ KURTARMIŞ...

BAYTEKİN VE BARİN, BOROM'U ARAMIYA DEVAM EDERLER...
NASILSA ELİMİZE GEÇECEK. BU SEFER İŞİ TAMAM.'
46/8

MAYMUN ADAMLARIN KÖPRÜLERİNİ KESİNCE BİRAZ YÜKSEKTE KALDIK. BAKALIM NASIL İNECEĞİZ?
ÇOK DİKKATLİ OLMALIYIZ.'
12
DEVAMI VAR

ORTAOKUL GRUPU
Yazı Yarışması Yedincisi

Adı : Reyhan BARAN
Okulu : İzmir Kız Lisesi Orta Ks. 2/F, No: 3397.
Okul Müdürü : Türkân AYMAKOĞLU
Türkçe Öğretmeni : Fikriye OSMANPAŞAOĞLU

İKİ TELGRAF

O gün yüzbaşı çok neşeli idi. Bodruma geleli tam 3 ay olduğu halde düşmandan hiç bir haber yoktu. Karısından da devamlı surette mektup alıyordu Sigarasını keyifli keyifli tüttürürken odasının kapısı tıkırdadı ve hafifçe açıldı. Emireri elinde bir kâğıtla girdi. Kâğıdı masaya bırakarak dışarı çıktı.

Yüzbaşı kâğıdı aldı açarak okudu.

— Tren yolu yarın gelecek 16 treni ile uçurulacak.»

Yüzbaşı ağır ağır masasına doğru yürüdü, sükûnetle oturdu bir müddet gazetesini okudu sonra karısına mektup yazmak için eline kalemini aldı bir şeyler karaladı, tam o esnada kapısı çalındı ve emireri içeri girerek:

— Yüzbaşım size bir telgraf... dedi.

Telgrafı acele etmeden açtı, okudu, gözleri büyüdü alnı buruştu, dudakları bembeyaz oldu tekrar okudu.

«Ben ve yavrum 16 treni ile geliyoruz.

Karın»

Kendini dışarı zor attı. Beyni bir havanda dövülüyormuş gibi oluyor, dişleri şiddetle birbirine çarpıyor, saçları sertleşiyor, dudakları kalınlaşıyor, etrafında herşey değişik görünüyordu. Bir aralık kafasındaki sinirleri bir mengene ile sıkıştırılmış gibi beyni sancı içinde kaldı, kendini kaybetmiş bir halde :

— Hayır!... Hayır!... diye inledi.

Ve hıçkıra hıçkıra ağladı ağladı. Emir emirdi Vatanı için herşeye katlanması lâzımdı. Metanetle askerlere emirlerini bildirerek odasına çekildi biraz sonra müthiş bir gürültü ve sakın, sessiz bir Bodrum. Yüzbaşının gözlerinden artık yaş akmıyordu. Göz pınarları kurumuştu, dışarı çıktı, bir serseri gibi dolaştı ve sonra yorgun, bitkin bir halde odasına döndü. İzdırapla koltuğuna çökercesine oturdu Ellerini saçlarının arasına soktu gözü masasındaki kâğıda ilişti aldı, açtı ve okudu... Saçları dikleşti, gözleri çukurlarından fırlamış bir halde:

— Allahım, diye bağırdı.

Tekrar okudu.

«Treni kaçırdık yarın geliyoruz. — Karın»

Telgrafı bağrına bastırdı; gözlerinden iri taneler dökülüyordu ama bunlar sevinç gözyaşlarıydı.

Reyhan BARAN

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 46 CİLT: 1960-10
16 KASIM 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY
Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ
Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14
Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı 39, altı aylığ 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır İlânın santimi sekiz liradır.

Bu mecmua Basın Ahlâk Yasası'na uymayı taahhüt etmiştir.

ORTAOKUL GRUPU
Resim yarışması yedincileri

Adı : Münevver ÖZBİLGİÇ
Okulu : Çorum Lisesi, Orta Kısım, Sınıf: 1/B.
Okul Müdürü : Ehlullah TOVAY
Resim Öğretmeni: Sabit BAYKAN

Adı : Salim ALPASLAN
Okulu : Çorum Lisesi Orta Kısım, Sınıf: 1/D, No: 1133.
Okul Müdürü : Ehlullah TOVAY
Resim Öğretmeni: Sabit BAYKAN

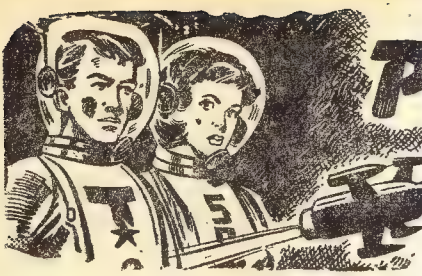

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 34 —

İşte duydukları:

— «Burası Londra radyosu!... Muhterem dinleyiciler, şimdi aldığımız bir habere göre, Amerikalı meşhur doktor Nole'nin evi, içinde büyük çalışmalar yaptığı cazip laboratuvarı ile birlikte yok olmuştur! Yapılan araştırmalardan anlaşıldığına göre, çok sağlam bir temeli olan bu binanın herhangi bir tayfunla dahi yerinden kıpırdatılamıyacak şekilde inşa edildiği merkezindedir! Diğer taraftan, bu garip olayın cereyan ettiği saatlerde Beynelmilel Sulh Teşkilâtının Başkanı ile idarecileri de kaybolmuşlar ve bütün aramalara rağmen izlerine tesadüf edilememiştir...! Bir yandan ilim adamları, öte yandan Emniyet Teşkilâtı bu mesele ile yakından ilgilenmeğe başlamışlardır. Bundan böyle, verdiğimiz bu haberle ilgili olarak aldığımız her malûmatı muhterem dinleyicilerimizi dakikası dakikasına bildireceğiz... Şimdi, müzik yayınımıza devam ediyoruz. Once Beethoven'in...»

Burson düğmeyi kapadı

Ludvig haklı çıkmıştı. Mac dudaklarını kemiriyordu hırsından, Hultemah denen adamı eline verseler parça parça edebilirdi!..,

Nihayet bu meçhul yolculuk bitti ve Hava-Oto'su hızını keserek büyük bir şehrin geniş, gözalıcı meydanına indi. Görünürlerde kimseler yoktu. Etraftaki muazzam binaların duvarları tamamen kalın plâstiklerden yapılmıştı Hemen hemen bütün yapılar ultra-modern mimari sitilinde inşa edilmişlerdi.

Oto'nun kapıları yine kendiliğinden açıldı ve hep birlikte dışarı fırladılar. İnanılmıyacak şeylerle karşılaşıyorlardı. Yeryüzündeki medeniyetten çok daha başkave hiç süphe yok ki çok daha ileri bir medeniyetin bütün izleri burada görülmekteydi.

Plâstik binaların alabildiğine geniş pencerelerinde bir takım garip mahlûkların gidip geldikleri, birşeyler yaptıkları görülüyordu.

Burson yanıbaşında duran Profesör Ludvig'e heyecanla sordu:

— «Şurada görülen mahlûklar nedir?»

Benzi kül rengini alan ihtiyar adam titrek bir sesle cevap verdi:

—«Plâstik insanlar!...»

Beynelmilel Sulh Teşkilâtı Başkanı'nın alnı kırıştı:

— «Demek plâstik insanlar Ülkesine geldik...»

TEMEL EGİTİM — TEMEL BİLGİLER

MEVSİMLER

YARIN ÇIKIYOR

32 SAYFA, 4 RENK — 50 KURUŞ

Tamamen haftalık ünitelere göre hazırlanan bu sayımız resimlerle süslü olarak hazırlanmıştır.

Bayinizden bulamazsanız, siparişlerinizi aşağıdaki adresimize yapabilirsiniz.

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No : 36 — İstanbul

— «Evet... Doğrusunu söylemek gerekirse gördüklerim beni de şaşırtıyor. Hultemah bütün bir insanlığın takibinden uzak olarak yeraltı faaliyeti yapmış ve neticede işte bu âlemi meydana getirmeğe muvaffak olmuş.. Ondan hem korkmalı, hem de tebrik etmeli...»

— «Kendisini yola getirmek mümkün olamaz mı acaba? Prof. Hultemah'ın insanlığa ve büyük sulha davet etsek, bu davetimize icabet etmez mi dersiniz?»

— «İhtirasın pençesinde kıvranan bir deliden başka birşey değil artık Hultemah...»

— «Fakat ilim adamları kendilerini medeniyete ve insanlığa adamışlardır benim bildiğim...»

— «İhtiras kurdu her insanın bünyesinde vardır Mister Burson. Bu muzır mahlûkat bâzı bünyeleri rahatça sarıp onu kendi emrine alır, bâzı bünyeleri ise mağlûp etmeğe muvaffak olamaz. İyi insan bu kurtların devamlı manevî kışkırtmalarından kendisini uzak tutabilen insandır... Hultemah ise maalesef bizim için artık tamamen kaybedilmiştir. Onun için sadece ihtiraslarını dinlemek, ihtiraslarına göre hareket etmek vardır... Hitler de öyle değil miydi?»

— «Onunla karşılıklı konuşsam bir netice elde edemem mi?»

— «Nasıl olsa karşılaşacaksınız... Ama benim hiç ümidim yok...»

Bir madenî ses emretti:

— «Yürüyünüz ve karşınıza gelen kapıdan içeri girerek mavi binaya çıkınız!»

İçlerinde en genç ve en atak olanı tabiî Mac Cakson'du. Bu emri duyunca yumruklarını sıkarak mırıldandı:

— «Hayır, buradan bir yere gitmiyeceğim!»

Ve o sözünü daha henüz tamamlamıştı ki, birden bire ortadan kayboluverdi.

Ne olmuştu?

Nereye gitmişti?

Bunu kimse izah edemiyorsu

Ses tekrar emretti:

— «Yürüyünüz ve karşınıza gelen kapıdan içeri girerek mavi binaya çıkınız!»

Profesör Ludvig:

— «Yürüyelim...» dedi.

Plâstik toprak üzerinde yürümek çok enteresan oluyordu. Bu garip dünyanın yapılışına bakılırsa, burada herşey tamamen plâstiktendi. Hultemah yeryüzündeki çalışmaları sırasında bu âlemi hazırlamış, sonra hiç kimseye sezdirmeden tıpkı bir balon gibi onu atmosferin dışına, feza boşluğuna kaçırmıştı. Başka türlü izah edilemezdi bütün bunlar.

Acaba Mavi binada kendilerini nasıl bir akıbet bekliyordu?

Şimdi asıl düşünülecek nokta işte buydu.

Ağır adımlarla sesin tarif ettiği kapıdan geçerek mavi binaya doğru ilerlediler Hepsinin kalbi heyecanla çarpıyordu. Bilhassa Prof. Ludvig gördüğü şeylere büyük bir dikkatle bakıyordu. İlmin nelere kaadir olduğunu burada bir kere daha anlıyordu.

Mavi binaya girdiler.

Ses:

— «Soldaki ilk odaya giriniz!» emrini verdi.

Fakat tarif edilen bu odaya girer girmez ehpsinin tüyleri diken diken oldu Odanın arka tarafı büyük bir cam bölme ile ayrılmıştı. Burada karmakarışık bir takım aletlerle dört tane insan iskeleti göze çarpıyordu. Yoksa onların da akıbetleri bu muydu?

(Devamı gelecek sayıda)

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

MİSAFİRPERVERLİK

Avrupa'da uzun seyahatler yapmış olan bir arkadaşım bir gün bana şunları anlattı:

— «Bir gün Münih şehrinde yolumu kaybettim. Sokaklarda bir zaman dolaşıp istasyona giden yolu kendim bulmağa çalıştım. Sonra baktım ki olmayacak ı sırada yanımdan geçmekte olan bir Alman gencine ingilizce olarak, «Bana istasyona giden yolu gösterir misiniz?» diye sordum. Alman genci yüzüme bakmak tenezzülünde bile bulunmadan yoluna devam etti. Almanların Türklere olan sevgisi aklıma geldi. İkinci defa sordumu «Ben Türk'üm. Yolumu kaybettim. Gösterir misiniz?» şeklinde tekrarladım. Alman'ın yüzü memnuniyetle aydınlandı. Derhal bana yardım etmek için durdu.»

Yukarıda arkadaşımın anlattığı olay Türklerin Avrupa'da ne kadar sevildiğini ve istendiğinin en güzel bir örneğidir. Çünkü Türkün yabancılara gösterdiği yakınlık, onlara yardım etmek için sarfettiği gayret ona yabancı memleketlerde haklı bir şöhret kazandırıyor, sevgi görmesine yardım ediyor.

Türkün misafirperverliği akıl almaz bir büyüklüktedir. Anadolunun bozkırında, kapısının önünden geçen yolcuya bir kâse ayran ikram etmeden yapamayan Türk köylüsü gerektiğinde yolcuya kendi odasını, kendi yatağını vererek onun istirahat etmesini temin eder. Karşılığında da hiçbir şey beklemez. Çıkarıp borcunuzu ödemeğe kalksanız onun hassas kalbini yaralamış, incitmiş olursunuz.

Yurdumuza gezmeğe gelen yabancılar da işte en çok bu kendilerince pek ileriye vardırılmış misafirperverlik karşısında hayret etmekte, dostlarımız için yiyeceğimizden, rahatımızdan edeceğimiz fedakârlığın derecesi karşısında hayretler içinde kalmaktadırlar. Memleketlerine döndükleri zaman da hakkımızda anlata anlata biteremedikleri pek çok şeylere sahip olamaktadırlar.

Misafirseverlik son yıllarda kendimizden çok medenî gördüğümüz Avrupa milletleri arasında da yayılmaktadır. Onlar da evlerine gelen misafiri ağırlamağa en ileri bir nezaket kaidesi olarak kabul etmektedirler. Bu da Türkün medeniyetin örneği olan nezaket kaidelerinden birini daha asırlar önce kavradığını ve benimsediğini göstermez mi?

Sadece aynı vatan toprakları üstünde yaşıyan insanların değil, değişik milletlerin mensupları biribirlerine sevgi ve alâka gösterdikleri müddetçe dünya sulh ve sükûn içinde yaşayacaktır.

ÖZAY SUNAR

Dünyanın 4 Köşesinden

Kalb çarpmadan yaşamak kabil midir?

Tıb'da kullanılan heni aletler sayesinde bir insanı kısa bir süre için kalbsiz yaşatmak mümkün olmuştur. Son olarak, Stokholm'de Profesör Bjoerk tarafından yapılan bir damar ameliyatında, hastanın kalbi 97 dakika durdurulmuş, ameliyat tamamlandıktan sonra tekrar çalıştırılmıştır. Eski rekor bir saattir.

En uzak mesafeye gülle atan top nerededir?

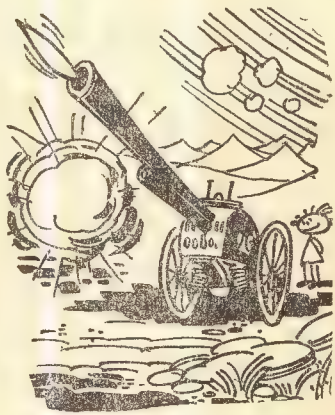

Amerika'da General Electric firmasının elinde bulunan heliumlu top dünyanın en uzak mesafeye gülle atan topu ünvanını muhafaza etmektedir. Saatte 72000 kilometre sür'atli mermiler atan bu top namlusu feza araştırmaları için kullanılmaktadır.

Çöllerde nebat yetiştirilebilir mi?

Frankfurt'ta Herbert Kurth isimli bir kimyager tarafından bulunan sun'i toprak sayesinde çöllerin nebatlandırılabilmesi imkân dahiline girmiştir. Kumla karıştırılan, jelatinli bir midde olan sun'i toprak ağırlığının yüz misli kadar suyu muhafaza edebilmektedir. Böylece çöllerin çok az olan yağmur sularının muhafaza edilmesiyle, bu maddeyle kaplı çorak bir arazinin kısa zamanda yeşermesi mümkün görülmektedir.

Deve ile at yarışacak olsa, kim kimi geçer?

Bu yarışılan mesafenin uzunluğuna bağlıdır. Kısa mesafelerde atın deveyi geride bırakacağına şüphe yoktur, ama uzun bir yolculukta at deveye yetişemez.

TARİH YAPRAKLARI

TİRYAKİ HASAN PAŞA

9 Eylül 1601 de Rus ordusu Kanije kalesini muhasara etmişti. Hudutta önemli bir kale şehri olan Kanije'yi, Tiryaki Hasan Paşa adında kahraman ve çok iyi bir asker kumandan müdafaa ediyordu. Hasan Paşa, harp hilelerine başvurarak düşmana ağır kayıplar verdirirken, imdat bekliyordu. Fakat bu imdat gelemedi. Kaleden dışarıya uğrayarak düşmana ağır darbeler indiren Hasan Paşa, 18 Kasım 1601 de son bir çıkış yaptı. Düşman, bu ihtiyar askerin kumanda ettiği az bir askerin saldırışına dayanamadı. Ağırlıklarını bırakarak, büyük kayıplara uğrayarak kaçtı. Tiryaki Hasan Paşa, asırların nâdir yetiştirdiği kıymetli ve zekî bir savaşçı kumandandı.

SÜVEYŞ KANALI'NIN AÇILMASI

Akdeniz bölgesinin, Atlantik Avrupa kıyısı limanlarının, Afrika kıyıları ile kısa yolu olan ve Avrupa ile Hindistan'ın ticaretini kolaylaştıran Süveyş Kanalı, 19 Kasım 1869 tarihinde Ferdinand de Lesses'in teşebbüsü ile açılmıştır. Nil yataklarından bazı göllerden faydalanılarak açılan bu önemli su geçidinin boyu Port-Sait'ten Süveyş şehrine kadar 168 kilometre, genişliği 80 ile 135 metre arasında ve derinliği 11-12 metredir.

Böcekler, yılanlardan daha tehlikelidir.

Dünya yüzünde, senede kaç kişinin zehirli böceklerin veya hayvanların sokmasından öldüğü bilinmemektedir. Bunların içinde yılan zehiriyle ölenlerin sayısının 30 ilâ 40 bin civarında olduğu tahmin edilmektedir. Amerika Birleşik Devletlerinde yapılan bir anket neticesinde bu şekilde ölenlerin sayısının 5 yılda 215 gibi çok düşük bir derece tutturduğu anlaşılmıştır Bu sayının sadece 71 tanesinin yılan zehiriyle öldüklerine bakılırsa zehirli böceklerin insanlar için yılanlardan daha büyük bir tehlike yarattıkları söylenebilir.

Çöller şarkı söyler mi?

Doğu'da seyahat eden yolcular çöllerin şafak ve gurup vakti mırıltıya benzer bir ses çıkardıklarını iddia ederler. Yapılan araştırmalar neticesinde bu iddianın doğruluğu ilim yoluyla isbat edilmiştir. Bu sesin viyolonsel ve org sesiyle mukayese edilebileceği ve kumların içinde bulunan kuvartz zerrelerinin sıcaklık değişimiyle alâkalı olarak bir akustik enerji getirdikleri anlaşılmıştır. Böylece Doğu çöllerinin esrarengiz şarkısının sırrı çözülmüş olmaktadır.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

En farklı galibiyetimiz

On yıl evvelki Millî Takımımız İstanbul'da Dolmabahçe Stadı'nda.

BUNDAN 11 sene evvel, 20 Kasım 1949 da millî futbol takımımız en farklı galibiyetine ulaşmıştı. İlk defa olmak üzere, Dünya Kupasına katılmıştık. Kur'ada şansımıza Suriye millî takımı düşmüştü. İlk defa komşumuz Suriye ile karşılaşıyorduk. Maç, Ankara 19 Mayıs stadında ilk millî maçımız olarak oynanacaktı. Daha evvel 1925 de Ankara'da bir millî maç yapmış ve Rusya'ya 2-1 yenilmiştik, ama o tarihte 19 Mayıs stadı henüz yapılmamıştı. Staddaki bu ilk millî maç, bütün Ankaralı futbol meraklılarını topladı.

Suriye'yi kuvvetli bir takım zannederek işi sıkı tutan oyuncularımız, galibiyete kolay ulaştılar. Sahaya:

Erdal (FB) - Naci (GS), Vedii (BJK) - Mustafa (HO), Bülent (GS), Hüseyin (BJK) - Erol (FB), Lefter (FB), Gündüz (Kaptan) (GS), Fahrettin (BJK), Şükrü (BJK).

tertibi ile çıkan millî takımımız, 12 nci dakikadan itibaren gollerini sıralamaya başladı. Suriyelilerin kalemiz için tehlikeli olamadıkları bu maçta gollerimizi Fahrettin (3 tane), Bülent, Gündüz, Erol ve Lefter attılar.

7-0 lık bu galibiyet, millî takımımızın o güne kadar ulaştığı en açık farklı galibiyetti. Daha sonra, Ay-Yıldızlı forma 7 gollü üç galibiyet daha kazanacaktır: B millî takımımız Irak A millî takımını 7-0, A millî takımımız Dünya Kupasında Güney Kore'yi 7-0, Amatör millî takımımız da Irak'ı 7-1 mağlûp edeceklerdir.

Suriye'yi yenen millî takımımız, 1950 Dünya Kupası eleme turunda ikinci maçını Avusturya ile yapacaktı. Avusturyalıların Kupadan çekilmesi üzerine, Brezilya'da final maçlarına girme hakkını elde etti isek de, Brezilya'ya kadar takımımızı göndermedik ve Dünya Kupası finallerine giremedik.

İlk fotoğraf makinesi

İlk fotoğraf makinesinin esası bundan doksan yıl kadar evvel yapılmıştır. Fotoğraf makinesinin aslı, bir karanlık odadır. Odanın yalnız bir tarafında küçük bir delik vardır. Bu deliğin de evveline bir mercek konmuştur.

Dışarıdan gelen ışık, karanlık odanın deliğinin karşısına gelir. Deliğin dışında ne varsa, onun resmi de baş aşağı olarak bu duvara çarpar. İşte fotoğraf, bu resmi, eczalı bir kâğıda alıp, oradan kâğıda geçirmektir.

OZAY SUNAR

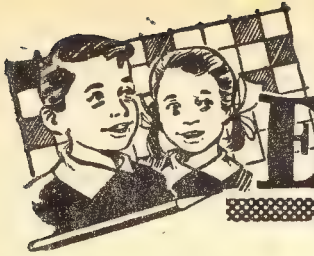

Eğlence BİLMECE BULMACA

— Bak, şimdi buradan kuş çıkacak!...
— Haydi be, traşı kes de esaslı bir poz çek!...

ZARARI YOK!

Bay, akşamüstü eve gelmişti. Bayan kapıda üzüntülü bir yüzle karşıladı:

— Bugün gayet yanlış birşey yaptım, dedi. Söylemeğe korkuyorum; fakat söylemeğe mecburum. Senin eski elbiselerini eskiciye gönderiyorum diye, yeni elbiselerini göndermişim. Sonra farkına vardım, geri almak için adam gönderdim, ama satılmış! Çok üzüldüm. Lâkin çaresi yok. Ne yapacağımı bilmiyorum!

Bay gülümsedi:

— Zararı yok, üzülme! dedi. Ben de o sırada orada bulunuyordum. Bizim elbiseyi tekrar satın aldım!

NE VERİR?

— Çok fena nezle oldum.
— Nezle olunca, annem bana birşey verir.
— Ne verir?
— Koskoca bir mendil!

OKUYAMAZMIŞ

Bay Selim memurun gösterdiği yere imzasını attı. Parayı aldı. Odadan çıkarken memur seslendi.

— Affedersiniz bayım, isminiz nedir?

Bay Selim geri döndü. Hayretle memura baktı.

— İsmimi mi soruyorsunuz? dedi. İmzamı görmüyor musunuz!...

— İşte beni de meraka düşüren imzanız ya!

ÜZGÜN

— Bugün Temel niçin çok üzgün görünüyor?

— Dün evinde çıkan büyük bir yangından kurtarıldı. İsminin gazetelerde yazılmasını istiyordu.

— Yazıldı mı?

— Gazeteler, yangından kıymetli şeylerin kurtarılamadığını, yalnız bir-iki kıymetsiz şeyin kurtulduğunu yazmışlar!

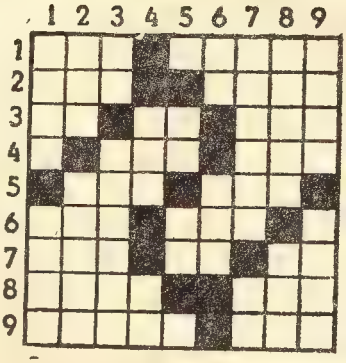

Soldan sağa doğru:

1 — İki gözü kör, Kesici bir araç. 2 — Demiryolu, Tartıda kap ağırlığı. 3 — Tok değil, Tersi acı bir ses, Bir meyva. 4 — Bir yemiş, Bir kumaş. 5 — Sabahın gün doğmadan önceki zamanı, Derenin düzlüğe vardığı yer. 6 — Yemiş kurusu, Avuç içi. 7 — Beyazlı, Bir nota, Bir işaret sözü. 8 — Vücutta açılan delik, Tersi bir sayı. 9 — Yukarının tersi, Çocuklu kadın.

Yukarıdan aşağı doğru:

1 — Arabistanlı, Büyük taş parçası. 2 — Spor yarışı, Rendeden çıkan. 3 — Gökte gezer, İplik sarılır. 4 — Tarihte bir Türk boyu, Tuzak. 5 — Çok değil, Bir nota. 6 — İsim, Bir kadın elişi. 7 — Bir kadın elişi daha, Tersi yemek. 8 — Bir taşıt, Deri üzerinde siyah nokta.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Y	E	R	■	K	■	A	D	A
2	O	T	■	K	A	B	■	O	N
3	L	■	B	O	Y	U	N	■	A
4	■	B	A	C	A	N	A	K	■
5	B	A	C	A	■	A	D	A	M
6	■	Y	A	M	A	M	A	K	■
7	K	■	K	A	L	A	S	■	B
8	Ö	D	■	N	A	K	■	N	E
9	R	A	Y	■	N	■	K	E	Z

GEÇEN SAYIDAKİ BULMACANIN ÇÖZÜSÜ

Beraber GÜLELİM

ALLAH MI?

Trende seyahat ediyorlardı. Küçük çocuk uyumak istemiyordu. Korkuyordu. Annesi yanına gitti.

— Niçin uyumuyorsun kızım? dedi. Bak ben, baban ve Allah seni bekliyoruz. Korkacak birşey yok!

Çocuk gözlerini kapadı. Biraz sonra incecik sesi duyuldu:

— Anne!

— Efendim?

— Orada mısın?

— Buradayım kızım. Haydi kapa gözlerini.

Biraz sonra tekrar sesi duyuldu:

— Baba!

— Efendim

— Orada mısın?

— Buradayım, buradayım. Haydi uyu bakalım!

Bu birkaç defa böyle devam etti. Nihayet yolculardan biri dayanamadı.

— Haydi, uyu bakalım yaramaz çocuk! diye bağırdı. Hepimiz buradayız! Annen de, baban da, kardeşin de, dayın da, amcan da!... Kapa gözünü!

Çocuğun sesi kesildi. Fakat iki dakika geçmemişti ki yine duyuldu:

— Anne!

— Ne var?!...

— Bu Allah mıydı?...

BUYURUN YEYİN!

Gayet iri ve kendini beğenir bir adam bir lokantaya girdi. Kısa boylu bir adamın karşısına oturdu. Kısa boylu adam nohut yiyordu İri adam onun yiyişine uzun müddet sessizce baktıö Sonra:

— Biz memlekette bunu ördeklere veririz! dedi.

Kısa boylu adam başını kaldırdı. Karşısındakinin yüzüne baktı.

— Öyle mi? dedi.

Sonra tabağı onun önüne doğru itti.

— Oyleyse buyurun, biraz yeyin!...

NEŞENİN SEBEBİ

— Bugün çok neşeli görünüyorsun. Havadan bir para mı kazandın?

— Hayır. Ev sahibine kira vermiyordum. Bugün beni yakaladı. «Ya parayı ver.irsin, yahut da evden çıkarsın!» dedi.

— Eee!... Buna mı sevindin?

— Evet. Çünkü bundan evvelki ev sahibim, ikisini birden yaptırmıştı. Hem parayı vermiş, hem de evden çıkmıştım.

— Ahmet, oğlum bu ne hâl?...
— Ben Ahmet değilim. Babamım!

HİÇ ÜZÜLME!

Acar ayakkabıları sırılsıklam eve gelmişti. Annesi bunu görünce kaşlarını çattı:

— Bu ne hal Acar? dedi. Niçin ayakkabılarında delik olduğunu söylemiyorsun?

Acar gülümsedi:

— Hiç üzülme anneciğim, dedi. Ayakkabımda iki tane delik var. Su birinden girip, ötekinden çıkıyor!

TEMBEL Mİ?

Öğretmen: — Alfabenin son harbi nedir Acar?

Acar: — «E» dir efendim.

Öğretmen: — Haydi, tembel!

Acar: — Öyledir efendim. ALFABE derken, en son harf «E» değil mi?

SIKILMIŞ!

— Emel'i kaç gündür göremiyorum. Senin gördüğün var mı?

— Dün gördüm. Hastaymış!

— Nesi varmış?

— Bilmiyorum ama, bana o kadar çok zayıflamış olduğuna söyledi ki, eğer vücudunun orta yerinde bir ağrı olursa, bunun, midesinde mi, yoksa arkasında mı olduğunu anlıyamıyormuş!

AKILLI

— Devekuşu başını kumun içine sokarmış, öyle mi?

— Evet, öyle...

— Peki ama, o zaman beynini de kumun içine gömmüş demektir. Sonra başını nereye soktuğunu nasıl hatırlar?

At ve Eşek

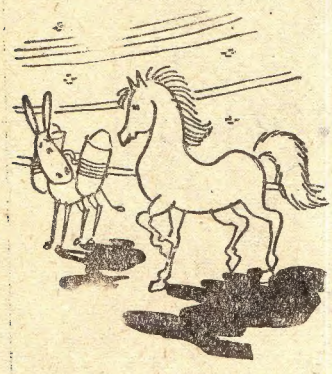

Bakımlı ve cins bir at yelesini rüzgârda uçurarak gidiyordu. Birden ağır bir yükün altında ağır ağır ilerleyen bir eşeğe rastladı. Mağrur bir sesle:

— «Yolumdan çekil,» diye bağırdı.

Zavallı eşek isteneni yerine getirdi. Ağır yükünün altında üzüntüyle derin bir nefes aldı.

Ama çok geçmeden aynı ata tekrar rastladı. Ama bambaşka bir şekilde... At harpte yaralanmıştı. Sahibi vurularak ölmüştü. Şimdi bir ayağı sakat, bir gözü kördü. Yeni sahibinin üstüne yüklediği ağır yükün altında adeta sürünür gibi gidiyordu.

Kibir insanlara yakışmaz.

Yaramaz Köpek

Köpeğin biri gelip geçenlerin üstüne hiç beklenmedik bir anda atılır. Onların canlarını yakardı. Bunun üstüne köpeğin sahibi herkesin dikkatini çeksin diye onun boynuna bir çıngıraklı tasma taktı. Köpek bu tasmadan pek memnun kaldı. Çanlarını çıngırdatarak ortalıkta mağrur bir edayla dolaşmağa başladı.

Ama bir gün rastladığı yaşlı bir av köpeği ona dedi ki:

— «Neden kendini böyle aptal yerine koyuyorsun? Boynundaki çıngıraklı tasma bir büyüklük değil, bilâkis aşağılık senbolüdür.»

Süs değer kazandırmaz.

At ve Aslan

Artık ihtiyarlamış ve kuvvetten düşmüş olan bir aslan çayırda koşan tonbul bir kısrak gördü. Canı çekti. Peşine düşerse hayvanın kendisinden kaçacağını biliyordu. Onun için bir tuzak kurmağa karar verdi. Ormandaki hayvanlar arasına bir haber yaydı: Artık ihtiyar ve tecrübeli bir arslan odluğundan her çeşit yarayı tedavi edeceğini söyledi. Böylece diğer hayvanlarının arasına katılacağını ve iştihasının tatmin edeceğini umuyordu.

Aslanın samimiyetinden şüphe eden at, sanki ayağına diken batmış gibi yaptı. Seke seke aslanın yanına geldi. Aslan ayağın üzerine dikkatle eğildi. Muayene ediyormuş gibi yaptı. Gerçekten at onun kendi üstüne atlamak üzere olduğunu görmüştü. Anide aslanın suratına tekmelerini indirdi. Aslan neye uğradığını şaşırmıştı. At onun bu şaşkın haline gülerek neş'eyle uzaklaştı.

Fazla kurnazlık derhal kendini belli eder.

En İyi Dostumuz : Kitap

Dizilmiş vitrine, bak, dizim dizim;
En iyi dostumuz kitaptır bizim!..
Koşup üçer, beşer alın, çocuklar!..
Bilgi denizine dalın, çocuklar!..

Bilgisiz yaşanmaz, bilelim bunu;
Çin'de bile olsa, bulalım onu!..
Hazret-i Muhammed buyurmuş böyle,
Bundan güzel bir söz var mıdır, söyle?

Kitaptır açılmaz kapıyı açan;
Kitaptır yuvaya bilgi, nûr saçan!..
Ben onu severim, sen de onu sev;
Susuz değirmene benzer onsuz ev!..

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

MOTORUN YAKITI BİTTİĞİNDEN SAHİLE ÇIKAN ÇETİN KAPTAN İLE TOMBİK ETRAFTA KİMSELERİ GÖREMİYİNCE ŞAŞIRIP KALIRLAR. NE YAKIT ALACAK NE DE KONAKLIYACAK BİR YER VARDIR.

ÇETİN KAPTAN İLE TOMBİK MOTORDAN, KONAKLAMAK İÇİN MALZEME ALIR GELİRLER. KAMP KURARLAR.

ONLAR KAMP KURARKEN SESSİZCE BİRİLERİ GELİP GÖZETLEMİYE BAŞLAR

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Şaştım kaldım anneciğim. Bütün pastaları benim yediğimi nasıl anladın?..
MISTIK